

[Bramsnæs.]

noget, og saa sker der ingen Forandring. Jeg maa i allerhøjeste Grad beklage, at dette Lovforslag skal passere Landstinget, uden at man har, om jeg saa maa sige, renset denne Ansvarsparagraf, saaledes at den bliver en virkelig Ansvarsparagraf og ikke en ulden Paragraf, hvorigennem Ansvarret forflygtiges og forsvinder. Vi stiller altsaa det Ændringsforslag, at de Ord, som efter min Mening ødelægger Paragraffens Realitet, udgaar. Dernæst stiller vi et Ændringsforslag til Paragraffens 2det Stykke om, at Ordene: „og denne har medført betydelig Skade for Selskabet“ skal udgaa. Det drejer sig om, at det Ansvar, som Stifterne skal paatage sig, bortfalder efter 5 Aars Forløb, naar der ikke er forekommet Svig eller grov Uagtsomhed fra Stifternes Side. Det forekommer os rimeligt, at et Ansvar af den Art bortfalder, naar der er gaaet et vist Antal Aar og der ikke kan siges at have været noget uheldigt Forhold til Stede. Men naar man tillige siger, at Ansvarret skal bortfalde, selv om der har været grov Uagtsomhed, naar blot den Skade, der derved er tilføjet Selskabet, ikke har været betydelig, saa finder vi denne Begrænsning urimelig. Der bliver her Tale om et rent Skøn, og noget saadant bør der ikke være Mulighed for i en Ansvarsparagraf. Vi ønsker, at Ansvarsparagraffen skal være klar, saaledes at Stifterne selv ved, hvilket Ansvar de gaar ind til, og saaledes at Domstolene klart kan afgøre, hvor Ansvarret ligger. Vi ønsker at rense Paragraffen for den Sætning, der gør den uklar og ulden og derfor efter vor Mening uanvendelig.

Ud fra samme Synspunkt har vi stillet Ændringsforslaget under Nr. 5 til § 10, i hvilket vi foreslaar, at Bilagene til Stiftelsesoverenskomsten skal fremlægges ved Aktietegningen. Det forekommer os naturligt, at de, der tegner Aktier, kan se alle de Dokumenter, der har været fremme under Stiftelsesarbejdet. Nogle Medlemmer af Udvalget har sagt, at det kan man ikke forlange, for der kan være visse Ting, som man vil holde skjult for dem, der vil tegne Aktier. Ved denne Udtalelse forekommer det mig, at man netop paaviser Nødvendigheden af, at alt fremlægges, for at man kan være sikker paa, at intet bliver skjult. Stiftelsen af Aktieselskaber bør underkastes fuld Aabenhed i alle Henseender.

Vort Ændringsforslag under Nr. 4 til § 9 gaar ud paa, at et Aktieselskab bør have mindst 5 Aktionærer. Efter Lovforslaget

skal der være mindst 3 Aktionærer. Det forekommes os, at 3 er et meningsløst ringe Tal. Hvis et Aktieselskab kun bestaar af 3 Aktionærer, skulde man synes, at de ikke behøvede at benytte sig af Aktieselskabsformen. Vi har søgt Oplysninger hos Ministeriet om, hvorledes det forholder sig i andre Lande. Disse Oplysninger er ikke aftrykt i Betænkningen, men jeg skal her nævne nogle af dem. I England, hvor man formentlig kender en Del til Aktieselskaber og ved, hvad de kan bruges til, er der fastsat den Bestemmelse, at hvis Aktionærernes Antal gaar ned under 10, eller i særlige Tilfælde 7, indtræder der personlig Hæftelse for Aktionærerne. Man vil altsaa ikke dør have saadanne smaa Aktieselskaber, som kun har til Formaal at ophæve det personlige Ansvar, og jeg tror heller ikke, at Aktieselskaber med kun 3 Aktionærer er nogen Nytte til herhjemme; i alt Fald forekommer det mig, at 5 bør være Minimum for Antallet af Aktionærer.

Ændringsforslagene under Nr. 10 og 11 til § 28 gaar ud paa at fastslaa, at Aktier, som tilhører Medlemmer af Direktion eller Bestyrelse, skal være noterede paa Navn. Hensigten hermed er at gøre disse Aktiers Omsættelighed noget vanskeligere. Der findes i Lovforslaget i en anden Paragraf en Bestemmelse om, at Bestyrelsesmedlemmer og Direktører ikke maa spekulere i deres eget Selskabs Aktier, men det forekommer mig, at den af os her foreslaaede Bestemmelse er nødvendig, for at man i nogen Grad kan kontrolere, om Lovforslagets Bestemmelser overholdes. Jeg maa sige, at paa dette Punkt har man fra Ministeriets Side været lige saa ulden som paa andre Punkter, idet man i Bemærkningerne til Lovforslaget har søgt at fortolke denne Spekulationsparagraf næsten helt bort. Der staar noget om, at det maa være aldeles konstatert, at der foreligger Spekulation, ellers maa de paagældende nok sælge Aktier og købe Aktier. I Virkeligheden bliver Forbudet mod Spekulation, hvis man skal fortolke det efter Bemærkningerne, ikke meget effektivt. Forbudsbestemmelsen vil da kun komme til Anvendelse paa Tilfælde, hvor det er bevisligt, at der foreligger rene Spekulationsforretninger. Jeg ved ikke, hvorledes man skal kunne bevise det, navnlig naar man ikke har sørget for at faa Bestemmelser ind, som kan sikre Kontrol med Salg og Køb af Aktier i større Omfang. Vi foreslaar altsaa, at saadanne Aktier skal noteres paa Navn, saa at man derigennem i nogen Grad kan kontrolere, at Forbudet